

ת"פ 23322/11/19 - מדינת ישראל נגד רונן סרוסי, רז שביט, עדן סרוסי

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 23322-11-19 מדינת ישראל נ' סרוסי ואח'
תיק חיצוני: 370/2019 (פרקליטות)

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. רונן סרוסי 2. רז שביט 3. עדן סרוסי

החלטה (בעניין נאשם 2) רקע:

1. לפניי בקשת ב"כ נאשם 2 להורות למאשימה לתקן את כתב האישום, לחלופין לבטל את כתב האישום מחמת פגם שנפל בו, וזאת בהתאם לסעיף 149(3) לחסד"פ.

לטענת נאשם 2, כתב האישום כללי ואיננו מפרט את מועדי העבירות המיוחסים לו. בטענתו, שהובהרה במסגרת כתב התשובה נטען, כי בניגוד לטענת המאשימה, יש בידה לדייק את כתב האישום.

נטען, כי אין בידי המאשימה ראיות הקושרות את נאשם 2 למקום או לזמנים בהם בוצעו לטענתה עבירות הזיוף או הסחר.

נטען, כי מחמת האישומים הכלליים והבלתי-ברורים, נמנעת מהנאשם היכולת להעלות טענת אליבי, או טענות הגנה אחרות.

2. בתגובת המאשימה לטענות (שהוגשה באותו הנוסח **פעמיים** הן במענה להחלטת בית המשפט מיום 20.7.20 והן במענה להחלטת בית המשפט מיום 4.8.20), סבורה המאשימה כי כתב האישום בנוסחו עומד בדרישות הדין ותואם את חומר הראיות שבתיק.

3. ביום 13.9.20 ניתנה החלטתי, כי המאשימה תבהיר עמדתה לאור הפער העולה בין עמדת המאשימה ובין נוסח כתב האישום המתוקן שבתיק. לאור זאת נקבע, כי נראה שאכן נחוץ תיקון האישום כך שיתאם לעמדת המאשימה מהבחינה המשפטית, המפורטת בתגובתה.

4. ביום 16.9.20 ביקשה המאשימה לתקן את כתב האישום, באופן שמבהיר את עמדתה את העובדתית והמשפטית בנוגע למיוחס לנאשמים ובעיקר בכל הנוגע לקשירת קשר בין הנאשמים ופעולתם במסגרת הקשר.

5. ב"כ הנאשם 2 מסר תגובתו לכתב האישום המתוקן בשנית ולפיה אין בתיקון לשנות מטענותיו וכי אין בתיק ראיות לביסוס ייחוס הפעילות ביישומון ה"טלגרם" לנאשם. על כן התבקש בית המשפט להורות על מחיקת כתב האישום.

כתב האישום:

6. כתב האישום התלוי ועומד נגד הנאשמים מייחס להם מספר רב של עבירות **סחר בסמים** לפי סעיף 13 לפקודת הסמים, וכן מספר רב של עבירות **קבלת דבר במרמה** לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין.

בנוסף, מיוחסות לנאשם 1 מספר רב של עבירות **זיוף** בנסיבות מחמירות לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין.

לנאשמים 2, 3 מיוחסות מספר רב של עבירות **שימוש במסמך מזויף** לפי סעיף 420 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום, בתקופה שבין יום 8.5.17 ליום מעצרו 15.1.19 נאשם 1 זייף בביתו עשרות מרשמים של התרופה "ריטלין", שהחומר הפעיל בה הוא סם מסוכן. הזיוף נעשה בכך, שהנאשם הגדיל את המינון הרשום במרשמים, שינה את שמות החולים, יצר מרשמים חדשים תוך שימוש בחותמות מזויפות של רופאים ובהעתקת סמלי קופות החולים, אותם הדביק במרשמים אותם זייף.

במהלך התקופה הרלוונטית קשר נאשם 1 קשר עם הנאשמים 2 ו-3.

במסגרת הקשר, הגיעו הנאשמים לבתי מרקחת אשר מאפשרים הנפקת מרשמים באופן פרטי, והציגו לרוקח מצג שווא לפיו המרשם הינו עבורם או עבור בני משפחותיהם. כך הנאשמים קיבלו במרמה ריטלין בהתאם לרשום במרשמים המזויפים.

בסה"כ עשו הנאשמים שימוש בדרך זו ב-68 מרשמים בבתי מרקחת שונים ברחבי ישראל, במפורט בנספח א' לכתב האישום.

במהלך התקופה הרלוונטית, במועדים רבים שאינם ידועים למאשימה, במסגרת הקשר, פרסמו עצמם הנאשמים ביישומון "טלגרם" כסוחרים ברטלין ויצרו את התשתית בעזרתה ביצעו מספר עסקאות סמים של מכירת כדורי ריטלין בתמורה.

לאור זאת מיוחסות לנאשמים העבירות כמפורט לעיל, ונטען, כי הנסיבות המחמירות הן הכמות, השיטתיות, התקופה הארוכה, התעוזה שבזיוף מרשמים רפואיים והשימוש בהם בבתי מרקחת.

לכתב האישום צורף נספח א', טבלה הכוללת התייחסות ל-68 שימושים נטענים במרשמים מזויפים, בחלוקה לפי "שם

המטופל", "שם הרופא", "תאריך הדפסה", "מקום ההנפקה", "רוקח מנפק", "סימון".

דין והכרעה:

7. כתב האישום המתוקן המצוי בתיק כיום מייחס לנאשם ביצוע עבירות סחר סמים, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. בכתב האישום המתוקן מובהר, כי כל המעשים מיוחסים לנאשם במסגרת קשר פלילי שנרקם בין שלושת הנאשמים.

8. בנספח לכתב האישום מפורטים כל המקרים בהם מיוחסים לנאשם עבירות של שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה (68 אירועים שונים). הפירוט כולל זמן ומקום.

די בכך כדי להביא לדחיית הטענה שאין בידי הנאשם להתגונן, או להציג טענת אליבי בנוגע למעשים המיוחסים לו.

9. הבהרת המאשימה, כי מחומר הראיות לא ניתן לדעת מי מבין הנאשמים הגיש את המסמך המזויף בכל מועד ומועד אינה מובילה לקבלת הבקשה ואין בה להועיל לנאשם מהבחינה המשפטית לאור התיקון המבהיר, כי מיוחסת לנאשם 2 אחריות פלילית לכלל המעשים מכח קשירת הקשר.

10. בעניין זה יובהר, כי המאשימה בחרה שלא לייחס לנאשמים במסגרת הוראות החיקוק עבירת קשר עצמאית. הלכה היא, שהמאשימה איננה מחויבת לעשות כן ובלבד שברורה מכתב האישום התיזה העובדתית והמשפטית שבכוונת המאשימה להוכיח במשפט.

11. הוא הדין בנוגע לשימוש ב"טלגראם", לצורך ביצוע עסקאות הסמים. טענת ב"כ נאשם 2, כי אין בתיק ראיות המלמדות על שימוש ב"טלגראם" תתברר מטבע הדברים במהלך המשפט ואין מקומה בשלב מקדמי זה. טענה בדבר חולשת הראיות איננה יכולה לבסס עילה למחיקת כתב אישום מחמת פגם או פסול שנפלו בו.

12. כתב האישום שבפניי ברור והוא מהווה הצהרה של המאשימה, כי תוכל להוכיח במהלך המשפט את כל האמור בו. כמובן, אם יתברר בסופו של דבר שלא כך הדבר, הנאשם יזוכה בדין. גם במקרה של כפירה חלקית, באופן שמצומצמת יריעת המחלוקת ויתברר בתום ההליך, כי חלקו של הנאשם על פי הראיות תואם את תשובתו במסגרת המענה, על פי הדין הדבר ייזקף **לזכותו**. טענות לגבי חלקו היחסי של נאשם במעשים שנעשו במסגרת הקשר הפלילי, הרלוונטיים בשלב הענישה בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים ומידת האשם, יתבררו כמקובל במהלך המשפט. טענות כאלה ודאי אין בהן להקים טענה מקדמית.

13. סוף דבר, לא מצאתי כי נפל פגם או פסול בכתב האישום. משכך, הבקשה נדחית.

14. במועד הקבוע יהיו ב"כ הצדדים ערוכים לדיון ענייני לפי סעיף 144.

15. המזכירות תודיע לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשפ"א, 13 אוקטובר 2020, בהעדר
הצדדים.